

Plads ved KONGENS bord

TEKST
BERIT LUND LARSEN

Se, hvor stor en kærlighed Faderen har vist os, at vi kaldes Guds børn og vi er det!

Jonatan skulle arve kongeriget efter Kong Saul. Sådan var det tænkt. Prinsen arver kongeriget efter sin far.

Men sådan blev det ikke. For Herren havde tænkt noget andet. Hyrdedrengen David skulle være konge. Det havde Herren bestemt, og sådan blev det, da kong Saul og Jonatan døde i kamp. Ikke engang en af Jonatans sønner kom til at arve kongeriget. Heller ikke Jonatans søn, Mefiboshet.

Handicappet

Da David blev konge, var Mefiboshet kun fem år, og hans barnepige blev så bange for, at der skulle ske ham noget, at hun flygtede med ham. Men under flugten faldt hun, Mefiboshet kom til skade og blev lam i fødderne, så han voksede op som handicappet uden mulighed for at blive en stærk kriger, som sin far. Så han boede langt fra Jerusalem og kongeslottet.

Venskab for altid

En dag gik kong David og tænkte på sin gode ven, Jonatan. David havde

lovet Jonatan, at venskabet skulle være altid og endda sådan, at når Jonatan døde, skulle David stadig være god ved Jonatans familie. Det tænkte David på, så han spurgte sin tjener: *Er der egentlig nogle tilbage af Jonatans familie, som jeg kan vise godhed imod for Jonatans skyld?*

Jo, der er en, men han er lam i fødderne. David spurgte: Hvor bor han? Skynd dig at sende bud efter ham. Mefiboshet havde ikke fortjent noget, men alligevel endte det med, at han på grund af Jonatan, fik plads i kongeslottet og ved kongens bord.

Der er plads

Du og jeg ligner Mefiboshet. Vi har ikke fortjent en plads i Himlen og slet ikke at være børn af Himmelens konge. Men på grund af Jesus er der plads i Himlen til os. På grund af Jesus må vi være Guds børn.

I bibelen står der sådan:

Se, hvor stor en kærlighed Faderen har vist os, at vi kaldes Gud børn og vi er det! (1. Joh. 3 v. 1)